

**FORMULARZ ZGŁASZANIA UWAG
do dokumentu:**

„Projekt ustawy o zasadach realizacji programów operacyjnych polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020”

1. Informacja o zgłaszającym:

imię i nazwisko/ nazwa organizacji	Uwagi Stałej konferencji do spraw konsultacji funduszy europejskich 2014-2020 dotyczące projektu ustawy o zasadach realizacji programów operacyjnych polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 .
e-mail	reprezentacja@ofop.eu , ofop@ofop.eu

2. Zgłaszane uwagi, postulaty, propozycje

Lp.	Część dokumentu, do której odnosi się uwaga	Treść uwagi/proponowany zapis	Uzasadnienie uwagi
1.	Komitety monitorujące (art. 13 ust.5 i 7.)	<p>1. Postulujemy, popierając stanowisko RDPP, by w składach Komitetów Monitorujących przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców; organizacji pozarządowych oraz środowiska naukowego stanowili co najmniej jedną drugą składu Komitetów.</p> <p>Dodatkowo postulujemy, by liczba miejsc które miałyby być obsadzone przez organizacje <u>mogła być zwiększona</u> w ramach ogólnej puli partnerów społecznych (a zatem 1/3) za zgodą partnerów społecznych.</p>	<p>1. Rozporządzenia ogólne w obszarze "Partnerstwo i wielopoziomowe sprawowanie rządów" - wyraźnie mówią, że partnerstwo w komitetach jest organizowane przez Rząd. Stąd propozycja zapewnienia dla reprezentantów Rady Ministrów 1/4 miejsc w składzie komitetu. Jest to tym bardziej uzasadnione, że to Rząd jest stroną Umowy Partnerstwa zawieranej z Komisją Europejską, której operacjonalizację stanowią programy operacyjne. Następnie art. 5 wymienia w punktach 3 grupy partnerów, którzy przez Rząd</p>

		<p>2. Ponadto postulujemy, by liczbę i przede wszystkim rodzaj organizacji pozarządowych wchodzących w skład danego krajowego lub regionalnego komitetu monitorującego, instytucja zarządzająca określała w <u>drodze konsultacji ze środowiskiem pozarządowym</u>.</p>	<p>mają zostać obligatoryjnie (o czym świadczy użyte sformułowanie "państwo członkowskie organizuje partnerstwo") zaproszeni do partnerstwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - właściwe organy regionalne, lokalne, miejskie i inne władze publiczne (co jest tym bardziej zrozumiałe, że w Polsce znaczna część funduszy będzie wdrażana na poziomie województw, a więc na szczeblu samorządowym, z zaangażowaniem władz regionalnych), - partnerzy gospodarczy i społeczni (w nomenklaturze unijnej oznacza to organizacje pracodawców i pracobiorców, a więc związki pracodawców i związki zawodowe - w warunkach polskich dobrą praktyką jest korzystanie z zapisów i interpretacji zw. z funkcjonowaniem dialogu społecznego, z uwzględnieniem zasad pracy Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych), przedstawiciele tej grupy są istotni z punktu widzenia zakresu wsparcia oferowanego przez dany program operacyjny, - podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie, w tym partnerzy działający na rzecz ochrony środowiska, organizacje pozarządowe oraz podmioty odpowiedzialne za promowanie równości i niedyskryminacji (w polskich warunkach podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie są rozumiane jako organizacje pozarządowe - fundacje i stowarzyszenia oraz ich związki; zatem w komitetach 25% miejsc powinno przypaść organizacjom działającym na różnych polach związanych z tematyką danego programu operacyjnego oraz ochroną środowiska i promocją równości i niedyskryminacji (w różnych obszarach, nie tylko płci, jak mówią to odrębne zapisy związane z zasadami horyzontalnymi; grupy reprezentowane przez organizacje to - jak pokazuje doświadczenie - w większości odbiorcy wsparcia unijnego, zwłaszcza realizowanego
--	--	---	---

			<p>za pomocą Europejskiego Funduszu Społecznego, który w perspektywie 2014-2020 będzie wdrażany tak na poziomie krajowym, jak i regionalnym; nie należy również zapominać, że choćby interesy czy prawa osób z niepełnosprawnościami powinny być reprezentowane także w programach realizujących inwestycje twarde, aby zabezpieczyć ich dostosowanie do potrzeb takich użytkowników).</p> <p>Zgodnie z powyższym, komitety monitorujące programy operacyjne 2014-2020 powinny składać się w równych proporcjach (tj. po 25%) z reprezentantów Rządu, samorządu terytorialnego, partnerów społeczno-gospodarczych oraz organizacji pozarządowych, w tym organizacji działających na polu równości szans oraz ochrony środowiska. Taka formuła najbardziej wpisuje się w ideę art. 5 rozporządzeń ogólnych parlamentu europejskiego i rady oraz likwiduje zagrożenie wystąpienia sprzeczności, w której administracja państwowa sama siebie monitoruje.</p> <p>2. W przypadku drugiego postulatu, zapisy zawarte w projekcie ustawy mówiące o tym, że instytucja zarządzająca dobiera rodzaj i ilość organizacji pozarządowych w komitetach monitorujących, dyskryminują organizacje wobec innych partnerów społeczno-gospodarczych oraz zagrażają niezależności wyboru reprezentantów sektora pozarządowego do tych ciał.</p>
--	--	--	--

2.	Wybór projektów (Art. 36, ust. 2. i 3).	<p>Proponujemy, aby zapis dotyczący warunków wyboru projektów w trybie pozakonkursowym przyjął formę rekomendowaną w raporcie końcowym z badania ewaluacyjnego "Ocena wsparcia w ramach projektów PO KL, realizowanych w trybie konkursowym i systemowym" (Centrum Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Przedsiębiorstwo Społeczne, Szczecin 2013).</p> <p>Zgodnie z przedmiotową rekomendacją konieczne jest „zdefiniowanie na nowo pojęcia systemowego trybu wyboru projektów, jako projektu pozakonkursowego, spełniającego przynajmniej jeden z poniższych warunków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kompleksowego rozwiązania określonego problemu zdefiniowanego w programie; - mającego szczególne znaczenie dla realizacji programu; - z uwagi na odrębne uregulowania systemowe możliwego do realizacji tylko przez jeden podmiot (który statutowo realizuje interwencję w danym obszarze)". 	<p>Rekomendacja zawarta w raporcie końcowym z badania ewaluacyjnego "Ocena wsparcia w ramach projektów PO KL, realizowanych w trybie konkursowym i systemowym" jednoznacznie wskazuje, w przypadku jakich projektów może zastosowany być tryb pozakonkursowy. Warunki zastosowania trybu pozakonkursowego opisane w przytoczonej rekomendacji, są bardziej precyzyjne niż warunki zastosowania trybu pozakonkursowego opisane w projekcie <i>ustawy o zasadach realizacji programów operacyjnych polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020</i>. Dodatkowo, zapis w ust. 3 art. 36 <i>ustawy</i> jednoznacznie wskazuje, iż tryb pozakonkursowy będzie mógł być stosowany praktycznie dla wszystkich typów projektów. Jego ogólnikowość sprawia, że poszczególne Instytucje Organizujące Konkursy będą miały dużą swobodę w określaniu trybu wyboru projektów. To z kolei może skutkować nierównym traktowaniem wnioskodawców.</p>
3.	Wytyczne horyzontalne i programowe (art. 2; art. 5; art. 8)	<p>Postulujemy, by wytyczne horyzontalne i programowe, jako instrumenty prawne będące kluczowym elementem systemu wdrażania funduszy europejskich, <u>były konsultowane z partnerami społeczno-gospodarczymi</u>, w tym z organizacjami pozarządowymi.</p>	<p>Zgodnie z zasadą partnerstwa oraz założeniami samego projektu ustawy, do której odnosi się stanowisko, partnerzy społeczno-gospodarczy mogą występować nie tylko w roli beneficjentów, ale również pełnić rolę instytucji zaangażowanych w realizację programów operacyjnych. Ponadto wytyczne te (m.in. dotyczące funkcjonowania komitetów monitorujących, czy pomocy technicznej i alokacji na wsparcie potencjału beneficjentów) mają wpływ na sytuację beneficjenta, który realizuje projekty będące</p>

			<p>elementami wdrażania priorytetów inwestycyjnych danego programu operacyjnego. W związku z powyższym reprezentanci tych beneficjentów powinni mieć wpływ na kształt tego instrumentu prawnego.</p>
4.	<p>Wybór projektów (Art. 46, ust. 4).</p>	<p>Postulujemy, aby z zapisu w ust. 4. art. 46 , określającego spośród jakich kandydatów właściwe instytucje będą wyznaczały ekspertów, usunięto zostało słowo “lub”.</p>	<p>Zgodnie z art. 46 ust. 3, pkt 4, właściwa instytucja wyznacza eksperta spośród kandydatów, którzy „posiadają wiedzę, umiejętności doświadczenie lub wymagane uprawnienia w dziedzinie objętej programem operacyjnym, w ramach której dokonywany jest wybór projektu”. W naszej opinii, sformułowanie określające, że eksperci muszą posiadać w danej dziedzinie wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia, jest co najmniej niefortunne. Oczywiście jest, że nie każda dziedzina, w ramach których oceniane są wnioski o dofinansowanie projektów związana jest z koniecznością posiadania formalnych uprawnień, jednak obecny zapis prowadzić może do licznych nadużyć. Pozostawienie art. 46 ust. 3, pkt 4 w jego obecnym brzmieniu będzie dawało instytucjom organizującym konkursy możliwość angażowania do oceny wniosków ekspertów, którzy pomimo wymaganych uprawnień nie posiadają na przykład odpowiednich umiejętności. Należy bowiem jednoznacznie stwierdzić, że sam fakt posiadania uprawnień (które zazwyczaj przyznawane są na wiele lat) nie oznacza, że osoba ma w danej dziedzinie wiedzę, umiejętności i doświadczenie, dzięki którym może jako ekspert oceniać wnioski o dofinansowanie projektów.</p>

5.	Wybór projektów (rozdział 13)	<u>Postulujemy o wprowadzenie w naborach konkursowych dla wszystkich programów operacyjnych (uwzględniając tzw. Europejską Współpracę Terytorialną) narzędzi zaliczkowania projektów dla beneficjentów działających nie dla zysku</u>	Brak możliwości prefinansowania kosztów realizacji projektów w niektórych programach operacyjnych (np. w ramach EWT) dla podmiotów nie działających dla zysku eliminuje te podmioty z możliwości realizacji projektów i ogranicza ich wdrażanie głównie do jednostek samorządu terytorialnego (które mogą poczekać na refundację, trwającą w niektórych przypadkach do 1,5 roku).
6.	Zmiany zapisu dotyczącego zwrotu dotacji celowej z końcem roku - Art. 87.	Art. 87 wprowadzający zmiany do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych należy uzupełnić o zmianę dotyczącą art. 168 tej ustawy, tak aby zlikwidować obowiązek zwrotu dotacji celowej z końcem roku w projektach unijnych.	Potrzeba wprowadzenia zmiany zapisów art. 168 Ustawy o Finansach Publicznych, zobowiązującej beneficjentów do zwrotu dotacji z końcem roku była wielokrotnie podnoszona przez różne środowiska reprezentujące zarówno beneficjentów jak i instytucje kontraktujące środki. Obowiązek zwrotu dotacji jest bardzo dużym obciążeniem dla instytucji kontraktujących środki jak i beneficjentów dotacji. Działania finansowane ze środków unijnych często nie pokrywają się z okresem roku budżetowego i realizowane są w ramach projektów wieloletnich. Jednocześnie, w na podstawie umowy o dofinansowanie projektu, projektodawcom wypłacane są zaliczki umożliwiające finansowanie wydatków w ramach projektów. Rozliczenie zaliczki następuje po wydatkowaniu 70% środków. W przypadku dokonywania wypłat zaliczek pod koniec roku, zgodnie z warunkami określonymi w umowach o dofinansowanie projektu, beneficjent, często z winy wykonawcy (opóźnienia w realizacji zadań), nie jest w stanie wydatkować do końca roku otrzymanej kwoty zaliczki. Powoduje to, iż po zakończeniu roku zobowiązany jest do zwrotu niewydatkowanej części zaliczki pochodzącej z budżetu zakończonego roku, a jednocześnie te same środki wypłacane są mu ponownie w ciężar budżetu nowego roku budżetowego. Powyższa sytuacja prowadzi do problemów w

			<p>płynnym finansowaniu projektów na przełomie roku, a jednocześnie powoduje, że wszystkie instytucje systemu (dysponenci, instytucje, beneficjenci) zmuszeni są do podjęcia wielu biurokratycznych i technicznych czynności, których można uniknąć.</p>
7.	<p>Wybór projektów (Art. 38, ust. 1).</p>	<p>Postulujemy, aby w ust. 1. art. 38 wprowadzić zapis wskazujący na konieczność powoływania do komisji oceny projektów zarówno pracowników właściwej instytucji, jak i ekspertów. Dodatkowo, w przedmiotowym art. powinien znaleźć się zapis o kolegalnej pracy komisji oceny projektów.</p>	<p>Obecny zapis jednoznacznie wskazuje, iż w skład komisji oceny projektów wchodzi pracownicy instytucji organizującej konkurs lub eksperci. Tymczasem rzetelna ocena wniosków o dofinansowanie projektów wymaga, aby w skład KOP wchodziły, oprócz pracowników IOK, osoby posiadające doświadczenie oraz rozległą wiedzę merytoryczną w przedmiocie konkursu. W związku z powyższym, konieczne wydaje się również rozszerzenie działalności KOP o pracę kolegalną.</p>
8.	<p>Szczególne instrumenty realizacji programów operacyjnych (rozdział 11)</p>	<p>Postulujemy o uwzględnienie w rozdziale 11 dotyczącym szczególnych instrumentów realizacji programów operacyjnych, analogicznie do ZIT - drugiego instrumentu możliwego do wdrażania w ramach nowej perspektywy jakim jest Rozwój Lokalny Kierowany przez Społeczność.</p>	<p>Brak regulacji prawnych w ustawie oraz wytycznych blokuje możliwość wdrażania tego instrumentu w Regionalnych Programach Operacyjnych. Dwa z nich już teraz zdecydowały się na wdrożenie go w szerokiej formie, większość województw zakłada taką możliwość.</p> <p>Z naszych informacji wynika że urzędy marszałkowskie czekają na wytyczne i regulacje przedmiotowej ustawy.</p>
9.	<p>Konsultacje społeczne</p>	<p>Postulujemy o dopisanie rozdziału uszczegółwiającego ustawę o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, dotyczącego zasad prowadzenia konsultacji społecznych. Zapisy te mogą bazować na dotychczas wypracowanych dokumentach rządowych:</p> <p>- Propozycji Kodeksu Konsultacji przygotowanego przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji oraz</p>	<p>Ustawa o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, ze względu na jej charakter, w ogólny sposób określa podstawowe wskazania dotyczące konsultacji społecznych strategii oraz programów operacyjnych.</p> <p>Ze względu na coraz szersze stosowanie zasady partnerstwa (m.in. przygotowywanie strategii partnerstwa) potrzebne są proste, całościowe i jednoznacznie obowiązujące wskazania co do</p>

		- programu Lepsze regulacje 2015, przygotowanego przez Ministerstwo Gospodarki i przyjętego przez Rząd RP.	formy i metod prowadzenia konsultacji z partnerami.
10.	Wybór projektów (art. 35 ust. 6 i 7.)	Postulujemy przywrócenie w miejsce art. 35 ust. 6 i 7 ustawy zapisu dotyczącego ochrony treści zawartych we wniosku o dofinansowanie, zawartego w art. 28 ust. 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.	<p>Treść art. 28 ust. 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju („Wszelkie dokumenty przedstawiane przez wnioskodawców oceniane w trakcie trwania konkursu lub danej tury konkursu, do czasu zawarcia umów o dofinansowanie lub zakończenia danej tury konkursu w przypadku konkursu otwartego, nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej”) w pełniejszy sposób chroni prawa i interesy wnioskodawców, niż treść art. 35 ust. 6 i 7 projektowanej ustawy o zasadach realizacji programów operacyjnych polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 („Do czasu zamieszczenia na stronie internetowej właściwej instytucji oraz portalu informacji o projekcie wybranym do dofinansowania albo listy projektów wybranych do dofinansowania, nie podlegają udostępnieniu informacje dotyczące oceny dokumentów i informacje przedstawione przez wnioskodawców stanowiące informację publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.”; „Dokumenty i informacje przedstawiane przez wnioskodawcę związane z wyborem projektu do dofinansowania, mogą być udostępnione po zawarciu umowy o dofinansowanie projektu albo po podjęciu decyzji o dofinansowaniu projektu, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.”).</p> <p>Zgodnie z treścią art. 28 ust. 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2006, przed zawarciem umowy o dofinansowanie wniosek nie jest informacją publiczną.</p>

			<p>Znaczenie konieczności ochrony informacji zawartych we wniosku o dofinansowanie zostało podkreślone w Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 maja 2011 r. I OSK 189/11:</p> <p>"Art. 28 ust. 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 ze zm.) chroni procedury postępowania konkursowego pojmowanej jako pewna zamknięta całość, lecz ma za przedmiot ochrony interesy poszczególnych podmiotów ubiegających się o dofinansowanie, a zatem w pełni racjonalne jest stanowisko, że "istotą art. 28 ust. 8 ustawy jest właśnie ochrona wszelkiej dokumentacji uczestników konkursu, którzy znajdują się w fazie składania (wniosków i ich uzupełnień) do czasu zamknięcia procesu składania dokumentacji konkursowej przez uczestników danego konkursu. Zatem dokumentacja dotycząca "zwycięzców danego konkursu", po zawarciu z nimi jako tzw. Beneficjentami umów o dofinansowanie, a więc już po zamknięciu procesu składania dokumentacji konkursowej przez uczestników, nie korzysta z normy ochronnej art. 28 ust. 8 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Może ona zatem stanowić przedmiot informacji publicznej i jej udostępnianie jest regulowane jedynie przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ochrona poszczególnych beneficjentów wynikająca z prawa do prywatności oraz z przewidzianych tajemnic prawem chronionych, jest gwarantowana przepisem art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), a zatem wykładni art. 28 ust. 8 ustawy należy dokonywać również w kontekście tej ochrony".</p>
--	--	--	---

			<p>Przytoczony zapis jednoznacznie wskazuje, iż przedmiot informacji publicznej stanowi wyłącznie dokumentacja zwycięzców konkursu „po zawarciu z nimi jako tzw. Beneficjentami umów o dofinansowanie (...)”.</p> <p>W związku z powyższym, art. 35 ust. 6 i 7 projektowanej ustawy w miejscach wskazujących na możliwości udostępnienia informacji dotyczących oceny dokumentów i informacji przedstawionych przez wnioskodawców po zamieszczeniu na stronie internetowej lub portalu danej instytucji o projekcie wybranym do dofinansowania lub listy projektów wybranych do dofinansowania (ust. 6) oraz po podjęciu decyzji o dofinansowaniu projektu (ust. 7), wydają się pozostawać w sprzeczności z ustawodawstwem i orzecznictwem sądowym.</p>
11.	Procedura odwoławcza (Art. 49 - 65).	Postulujemy urealnienie procedury odwoławczej w taki sposób aby podmiot protestujący/odwołujący się od wyników oceny miał realne szanse uzyskania dofinansowania złożonego wniosku w sytuacji, gdy w wyniku procedury odwoławczej projekt będzie kwalifikował się do dofinansowania.	<p>Celem procedury odwoławczej powinna być rewizja wyniku oceny, w efekcie której projekt nie zakwalifikował się do dofinansowania, w sytuacji gdy opinię projektodawcy podzieli właściwa instytucja odwoławcza (instytucja zarządzająca, sąd administracyjny). Procedura zatem powinna być szybka (możliwa do przejścia w określonym czasie, maksymalnie 60 dni na całość – uwzględniając zarówno termin wnioskodawcy na wniesienie protestu/odwołania, jak i termin rozpatrzenia środka odwoławczego przez właściwe instytucje), realna (skutkująca otrzymaniem dotacji w przypadku wygrania procedury odwoławczej przez projektodawcę) i uwzględniająca równość instytucji wobec prawa (instytucji publicznych odpowiedzialnych w Polsce za dysponowanie środkami unijnymi oraz instytucji zgłaszających się do konkursów dotacyjnych, np. organizacji pozarządowych, firm komercyjnych, innych instytucji sektora finansów publicznych).</p>

		<p>Zaproponowana w projekcie ustawy procedura odwoławcza, która nie spełnia powyższych warunków, jest niezgodna z prawem, kosztochłonna dla projektodawcy, ponadto stawia instytucję publiczną, która przegra procedurę odwoławczą na jakimkolwiek etapie, ponad prawem, nie nakładając na nią żadnych konsekwencji.</p> <p>Analizę procedury odwoławczej w zakresie 16 regionalnych programów operacyjnych z lat 2007-2013 zawiera raport pod red. Małgorzaty Brennek, System oceny i wyboru projektów w ramach 16 Regionalnych Programów Operacyjnych (wyd. Centrum Adama Smitha, Warszawa 2011). Autorzy zwracają uwagę m.in. na potrzebę zabezpieczenia praw wnioskodawców i zagwarantowania otrzymania środków w przypadku pozytywnego przejścia procedury odwoławczej.</p> <p>Środki na dofinansowanie realizacji projektów pozytywnie ocenionych na jakimkolwiek etapie procedury odwoławczej powinny zostać zapewnione poprzez umożliwienie IP dokonywania przesunięć alokacji pomiędzy konkursami w ramach poszczególnych działań. W ostatnim konkursie z danego działania powinna z kolei zostać ustalona rezerwa środków finansowych na odpowiednio wysokim poziomie.</p> <p>W celu wyrównania szans podmiotów aplikujących o środki unijne konieczne jest także ustalenie jasnych i przejrzystych kryteriów dotyczących zapewniania rezerwy środków na dofinansowanie projektów w wyniku procedury odwoławczej. Zgodnie z art. 62 ust. 2 projektu ustawy „W przypadku gdy, na jakimkolwiek etapie postępowania</p>
--	--	--

			<p>w zakresie procedury odwoławczej, wyczerpana zostanie kwota przeznaczona na dofinansowanie projektu w ramach działania lub priorytetu: 1. właściwa instytucja, do której wpłynął środek odwoławczy, pozostawia go bez rozpatrzenia, informując o tym na piśmie wnioskodawcę, pouczając jednocześnie o możliwości wniesienia skargi do właściwego sądu administracyjnego na zasadach określonych w art. 49; 2. sąd, uwzględniając skargę stwierdza tylko, że ocena projektu została przeprowadzona w sposób naruszający prawo i nie przekazuje sprawy do ponownego rozpatrzenia”). Przytoczony zapis wskazuje, że procedura odwoławcza w wielu przypadkach będzie fikcją i może stanowić pole do nadużyć. Dodatkowo stawia instytucje organizujące konkursy ponad prawem poprzez pozbawienie je odpowiedzialności za nieprawidłowe i przeprowadzone „w sposób naruszający prawo” oceny.</p>
12.	Wybór projektów (art. 41 ust. 1)	<p>Postulujemy, aby w art. 41 ust. 1 wprowadzić zapis, że „Termin składania wniosków o dofinansowanie projektu nie może być krótszy niż 21 dni od dnia rozpoczęcia naboru wniosków o dofinansowanie projektu”.</p>	<p>Obecny zapis zakłada, że termin składania wniosków o dofinansowanie projektu nie może być krótszy niż 7 dni od dnia rozpoczęcia naboru. Termin ten jest stanowczo zbyt krótki i uniemożliwi wnioskodawcom rzetelne przygotowanie wniosków o dofinansowanie.</p>